

Бир йигит денгиз қирғоғида кетаётіб бир тұда одамларни денгизга қараб ишора қилиб: “Одам чўкяпти, ёрдам беринглар! Ёрдам беринглар!” деб бақираётгандарини күрди. Кейин улар ишора қилған тарафға қаради. У ерда бир киши гоҳ сувнинг бетига қалқиб чиқиб, гоҳ сув остига чўкиб кетарди. Ниҳоят унинг қувати заифлашды. Турғанлар йиғлаб, бир-бирларига қарадилар. Гүё улар бу кишини қутқариш учун ўз ҳәётини хатарга соладиган бир улуғ шижаатли одам ҳақида бир-биридан сўраётгандек эдилар.

Тўсатдан бу йигит денгизга ўқдек отилиб ташланди ва сузиб кетди. Ниҳоят чўкаётган одамнинг олдига етиб бориб, унинг орқа томонидан сувга шўнғиди. Бир лаҳза ўтмасданоқ, улар сув юзига қалқиб чиқдилар. Одамлар бу шижаатли йигитнинг ҳимматидан ҳайратланиб ва чўкаётган одамнинг қутулганидан хурсанд бўлиб такбир айтдилар. Йигит қирғоқча етиб келгач улар унга раҳмат айтиш ва уни табриклиш учун олдига келдилар.

Чўкаётган одамни қутқариб қолган бу йигит шижаатли ҳисобланади. Чунки шижаат дегани вазифани бажариш йўлида довюраклик билан хатарга муқобил чиқишидир. Баъзида у жасорат деб номланади. Чунки у қўрқмасдан хатарга боришлиkdir.

Куйидаги ишларда шижаат намоён бўлади:

1. Агар бир кишини ёнғиндан ёки чўкишдан ёрдам сўраётганини эшитсанг ва сен бунга қодир бўлган ҳолда уни хатардан қутқаришга шошилсанг, сен шижаатли одам бўласан. Чунки сен ёрдам бера оладиган ва қодир бўлган кишилардан ёрдам сўраётган заиф инсонга нисбатан ўз вазифангни бажардинг, жисмингга етадиган заардан қўрқмадинг.

2. Агар бир ўғрини ўғирлик қилаётганини кўрсанг ва уни ушлаб, жазосини олиши учун керакли жойга топширсанг, сен шижаатлисан. Чунки сен мол ўғирланишидан сақлаш йўлида ўзингга етадиган ўғрининг озорига парво қилмадинг.

Қуйидаги ишларда ҳам шижаат намоён бўлади:

1. Вабога қарши курашиш: агар одамларнинг орасида юқумли касаллик тарқалса, табиблар ва уларнинг ёрдамчилари унга қарши кураш олиб борадилар. Касаллар билан аралашиб юрадилар. Натижада ватан фарзандларини қутқариш йўлида уларнинг ҳаёти хатарга юзма-юз келади.

2. Ёнғинга қарши курашиш: агар бирон уйда ёки дўконда ёки корхонада ёнғин содир бўлса, ўт ўчирувчилар келиб тирик қолган жонларни ва молларни ёнғин озоридан қутқарадилар.

3. Тинчликни муҳофаза қилиш: давлатдаги тартибни сақлаш ходимлари, яъни миршаблар одамларга ҳужум қилиб ноҳақ уларнинг молларини тортиб оладиган ўғри ва қароқчилардан шаҳар ва қишлоқларни ҳимоя қиласидилар. Агар уларнинг шижаати бўлмаганда ҳамма жойда бошбошдоқлик бўлиб, шаҳарлар тартиби бузиларди.

4. Жангда қатанашиш: мужоҳид аскарлар қонли жангларда қатнашиш учун борадилар ва ўз бурчларини адо этиш учун ўз ҳаётларини ўлимга рўбарў қиласидилар.